

De opdracht van de scholen van Driestar-Wartburg

De grondslag van onze scholen is bepalend voor onze visie op onderwijs. Dat wat in de Bijbel en de gereformeerde belijdenisgeschriften wordt geleerd over wie God is en wie wij zijn te midden van Zijn schepping stempelt ons onderwijs. Wij geloven dat God deze wereld *geschapen* heeft en ons als mensen naar Zijn beeld heeft gemaakt met de *bedoeling* Hem te kennen en te dienen. In de Bijbel lezen wij echter ook dat de *zondeval* heeft geleid tot vervreemding tussen God en mensen. De relatie met God is verbroken en de schepping is in het *verderf* gestort. Desondanks onderhoudt de Heere Zijn schepping tot op de dag van vandaag. Onze hoge *roeping* als mens is dan ook blijven staan en wordt samengevat door de Heere Jezus:

‘Gij zult de Heere, uw God, liefhebben uit geheel uw hart, en uit geheel uw ziel, en uit geheel uw verstand, en uit geheel uw kracht. Dit is het eerste gebod. En het tweede aan dit gelijk, is dit: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Er is geen ander gebod, groter dan deze.’

Herstel van de relatie met God en *verlossing* uit de macht van zonde en dood is mogelijk dankzij het middelaarswerk van de Heere Jezus Christus. Wie in Hem gelooft mag deel hebben aan deze verlossing

Vanuit deze Bijbelse blik op God, de mens en deze geschapen werkelijkheid formuleren we de opdracht van onze scholen als volgt:

‘We willen leerlingen in aanraking brengen met het ware, goede en schone in de schepping; dat wat onderzocht, gekend en gezegd is. Ook laten we hen zien hoe de gebrokenheid doorwerkt op alle levensterreinen. Het onderwijs is erop gericht dat leerlingen groeien in mogelijkheden, interesses en vermogens, zodat zij gestalte kunnen geven aan hun roeping om God te zoeken en als burger te staan in onze samenleving, in gehoorzaamheid aan en in navolging van Christus.’

In ons onderwijs willen wij onze leerlingen toerusten en vormen om als zelfstandige, verantwoordelijke mensen dienstbaar te zijn in de samenleving.

[Genesis 1 en 2](#)

[Genesis 3](#)

[Dordtse Leerregels hoofdstuk 3-4. Paragraaf 1](#)

[Heidelbergse Catechismus zondag 9, vraag 26](#)

[Markus 12: 30-31](#)

[Johannes 3: 16](#)

[Heidelbergse Catechismus zondag 6, vraag 18](#)

[Dordtse Leerregels hoofdstuk 2. Paragraaf 5](#)

[Nederlandse Geloofsbelijdenis artikel 2](#)

[Efeze 5](#)

Kernwaarden

Vanuit onze opdracht wordt aan ons onderwijs vorm en inhoud gegeven vanuit de volgende kernwaarden:

Belijdend getuigen

Wij geloven en belijden dat de Bijbel het Woord van God is dat gezag heeft op alle terreinen van het leven. Door de zonde is ons leven en de wereld waarin wij leven niet meer in overeenstemming met Gods bedoeling. De Bijbel leert ons dat de zonde en gebrokenheid niet het laatste woord hebben. Door het geloof in Jezus Christus is er behoud van het verderf. Hij is onze enige Troost in leven en sterven. Van dat heerlijke evangelie mogen wij getuigen, naar elkaar, onze leerlingen en het geheel van de samenleving.

In liefde dienen

Vanuit de Bijbelse houding van afhankelijkheid, nederigheid en ontvankelijkheid willen wij God, elkaar en de samenleving in liefde dienen. Leerlingen brengen respect op voor hun leraar, leraren nemen leerlingen serieus. We leven niet voor ons zelf, maar we leven om God en onze medemens te dienen. De Heilige Geest leert ons die ware liefde tot God en de naaste. In ons onderwijs wijden we leerlingen in, in het leven. We zijn erop gericht dat ze een diploma halen en/of werk vinden. Ook doen leerlingen mee met activiteiten in onze buurt, wijk of stad.

Dankbaar verwonderen

In ons onderwijs staat kennis over de schepping van God centraal. Op een geordende manier leggen we kennis van die werkelijkheid open in de vakken. Leren kennen is in onze visie leren kennen in de omgang. Leraar en leerling staan in een persoonlijke verhouding tot de leerstof. De leraar geeft weer wat hij zelf geleerd, gevoeld, gedacht en ervaren heeft in de ontmoeting met zijn vak. Hij laat hen eerst waarnemen en luisteren, daarna vragen stellen en vervolgens voorzichtig conclusies trekken. Zo krijgen leerlingen eerbied en gaan ze zich verwonderen: hoe groot zijt Gij! Deze blik op de werkelijkheid als Gods werkelijkheid roept op tot verantwoorde omgang met deze schepping. Niet enkel economisch nut of financieel belang, maar de intrinsieke waarde van al wat geschapen is geeft richting aan ons handelen.

*Heidelbergse Catechismus
zondag 1, vraag 1*

*Nederlandse
Geloofsbelijdenis artikel 24*

Psalm 8

Hoopvol verwachten

Hoewel deze wereld wordt getekend door zonde en gebrokenheid staan wij niet als hopeloze mensen in deze wereld. De Bijbel roept ons op om onze hoop op God te stellen en Zijn daden niet te vergeten. Hij komt met het licht van Zijn Woord onze levens binnen. Door Zijn Geest kunnen harten veranderen. Wie de Heere zoekt en gelovig ziet op het werk van de Heere Jezus mag in hoopvolle verwachting leven en ziet zelfs verder dan de dood. Die hoop ligt niet vast in onszelf, maar in Christus. Hij wil het geloof in ons werken, de liefde in ons wekken en de hoop in ons bevestigen. Dat geeft verwachting voor elk van onze leerlingen, met die hoopvolle blik mogen we hen tegemoet treden en hen vormen. Vanuit die verwachting mogen wij hen ertoe uitnodigen het heil bij Christus te zoeken. Het is deze hoop die centraal mag staan in ons onderwijs en die ook mag worden doorgegeven en gedeeld mag worden met de samenleving om ons heen.

1 Thessalonicenzen 4: 13-14

Psalm 78

Dordtse Leerregels hoofdstuk

1. Paragraaf 16

